



ПРАЙМ-ТАЙМ

ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ

Видання слухацького самоврядування



ДО ДНЯ ПЕРЕМОГИ



Дорогі ветерани, учасники Великої Вітчизняної війни! Шановні колеги, аспіранти та докторанти, слухачі та студенти!

Від щирого серця вітаю з великим святом – Днем Перемоги!
Багато років минуло від незабутнього травня 1945 року, але й сьогодні величний подвиг захисників і визволителів залишається невичерпним джерелом патріотизму, вірного служіння своєму народу.
9 Травня – День Великої Перемоги над фашизмом. Це день честі й слави наших дідів і батьків, які мужньо зі зброєю в руках захистили Вітчизну. Це день честі й слави наших матерів, які витримали тягар війни і невтомною працею наближали перемогу.
Ми низько вклоняємося Вам, дорогі ветерани. Ви пройшли страшні випробування, вистояли і здобули Перемогу. Ваші подвиги завжди залишатимуться для українського народу взірцем патріотизму, мужності й самопожертви.
Сердечно бажаю міцного здоров'я, душевного тепла, добробуту й миру на довгі і щасливі роки.
Честь Вам і слава!

З повагою
Микола Михайлович Іша
директор ОРІДУ НАДУ
при Президентові України



ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!

Шановний професорсько-викладацький склад, слухачі, студенти та працівники Одеського регіонального інституту Національної академії державного управління при Президентові України!
Шановні Одесити!

Вже 67 років ми живемо під мирним, світлим небом дякуючи мужності і героїзму наших ветеранів, які в суворих випробуваннях та стражданнях здобули нам перемогу над страшним ворогом – фашизмом.

Ціна Великої Перемоги – це мільйони загиблих, навіки зламані людські долі, невимовний біль та горе учасників воєнних подій. Майже вісім мільйонів кращих синів і дочок України полягли на полях бою, загинули від тяжких ран у повоєнні роки. Осколки тієї епохи все ще летять і ранять нас, а сама війна назавжди залишиться незаживаючою раною, жакливим шрамом нашої пам'яті.

Події тих днів не повинні згаснути в народній пам'яті. Про це нагадуватимуть пам'ятники та меморіальні дошки. Та найголовніший меморіал – людська пам'ять, яку нащадки несуть у вічність у своїх серцях. Ми не маємо права не пам'ятати героїв Курської дуги і Сталінграду, Києва і Одеси, визволителів нашої Держави.

Довгих 1418 днів і ночей Великої Вітчизняної війни щодоби гинуло 20 тисяч людей. Страшна війна забрала життя кожного п'ятого українця.

З кожним роком ще більш важливішими стають для нас будь-яка подробиця, кожна мить, кожна риса титанічної битви нашого народу за свободу. Чим далі відходить від нас та тривожна година, тим величнішими постають подвиги захисників Вітчизни, тим повніше ми усвідомлюємо історичне значення здійсненого.

Ми завжди пам'ятатимемо ціну, яку заплатили наші батьки і діди за сьогоднішній мир в Україні, за надану можливість наступним поколінням жити, народжувати і виховувати дітей.

Будемо ж гідні ратного і трудового подвигу наших батьків. Зробимо все від нас залежне, щоб розквітав, ставав красивішим і заможнішим рідний край. Нехай земля радує щедрим колосом, а чисте, мирне небо – сонячними погожими днями, рясним, своєчасним дощем. Сивочолі ветерани! У нашій пам'яті назавжди залишиться ваш урок честі й слави, героїзму й самопожертви, патріотизму і вірності Вітчизні. Ми свято стоятимемо на варті миру, який ви вибороли для нас.

Світла і вічна пам'ять загиблим воїнам! Честь і слава живим героям!

Вклоняємося доземно солдатським вдовам, всім солдатам, що міряли дороги крізь війну, щоб нам сьогодні мріяти й любити.

Прийміть мої щирі вітання зі святами і радісним святом – Днем Перемоги! Нехай мир і злагода завжди живуть у наших душах і серцях, хай це світле травневе свято і наші щирі побажання додадуть усім нам нових сил і натхнення для здійснення майбутніх сподівань і трудових звершень.

Слухач 2-го курсу заочної форми навчання
генерал – лейтенант Зуєв П.П.

«Людина - легенда»



Пам'ять про Велику Вітчизняну війну, її сувору правду залишаються з нами як найбільший за силою духу приклад мужності, патріотизму, важкої ратної праці й вічної скорботи за тими, хто поклав на вівтар Перемоги найдорожче – життя. Вічна слава всім, хто поліг смертю хоробрих на фронтах, у партизанських загонах та підпіллі, у гітлерівських катівнях і таборах смерті, пішов із життя від ран, хвороб, голоду. І сьогодні – слава тим ветеранам Великої Вітчизняної, хто живий, живий всупереч всім негараздам! Люди різних нинішніх поколінь – і прийдешні покоління – завжди пишатимуться великим подвигом ветеранів, їхньою мужністю, відвагою й патріотизмом.

В нашому колективі працює герой Великої вітчизняної війни, людина-легенда Яків Андрійович Савченко.

На питання про життєвий шлях та становлення особистості бійця-розвідника Я.А. Савченко, - кандидат історичних наук, доцент кафедри філософських та соціально-політичних наук ОРІДУ НАДУ при Президентіві України розповів:

- Савченко Яків Андрійович (народився 2 травня 1925 р) - виховувався в дитячому будинку до війни. В 1941 р. після закінчення восьми класів ЗОШ в селі Новий Дофінівці в перші дні війни став бійцем винищувального батальйону Одеського Приміського району, яким командував директор дитячого будинку Цибульський Генріх Мартинович.

В часи, коли Одеса була оточена ворогом, численними фашистськими

військами, Савченко Яків Андрійович став бійцем-розвідником партизанського загону ім. Ф.Е. Дзержинського, сформованого в Одесі.

В ніч на 28 серпня 1941 р. партизанський загін ім. Дзержинського Ф.Е. морським десантом був висаджений в тил противника, що оточував Одесу.

Загін вступив в протиборство з ворогом, що значно переважав партизан за чисельністю і військово-технічною осначеністю і продовжував бій протягом цілої доби. Майже всі партизани загинули.

При відступі наших військ Савченко Я.А. з групою колишніх партизан був залишений командуванням Приморської Армії в підпіллі в одеських катакомбах.

Виконував функції розвідника. В ніч на 10 квітня 1944 р., згадує Я. Савченко: «Я вийшов з катакомб і приймав участь разом з підпільниками у визволенні м. Одеси. В цей же день я став бійцем-розвідником 248 Одеської стрілецької дивізії, в складі якої брав участь у визволенні України, Молдавії, а



також Польщі та її столиці - м. Варшави».

У квітні 1945 р. брав участь у штурмі Берліна. При взятті гітлерівської Рейхсканцелярії - важко поранений. Винесли мене, пораненого бійця, з поля бою розвідники дивізії. В Берлінському госпіталі 5-й Ударної армії пройшов курс лікування з ампутацією лівої ноги, і повернувся на Батьківщину інвалідом війни I групи.

За військові заслуги в роки Великої Вітчизняної війни нагороджений трьома орденами Червоної Зірки, двома орденами Великої Вітчизняної війни I та II ступеню, медалями «За відвагу», «За бойові заслуги», «Партизанська Слава», «За оборону Одеси», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна» та багатьма ювілейними медалями.

В 1946 р. м. Одесі закінчив вечірню школу робітничої молоді; працюючи в виробничих промислових артілях інвалідів, весь час невпинно навчався, працював над собою. В 1952 р. вступив до Одеського державного університету ім. І.І. Мечникова, після

закінчення якого в 1957 р. працював директором школи в с. Ясках Біляївського р-ну.

У складі обласного клубу «Подвиг» тривалий час займався виховною роботою з військово-патріотичного виховання підростаючого покоління. З 1996 р. працює у нашому інституті.

На сучасному етапі життя нагороджений орденами «За Заслуги», «За мужність», «Російсько-української дружби», та міжнародною медаллю «Тому, хто подолав долю» і ін.

До теперішнього часу постійно проводжу зустрічі з дітьми різного віку та з молоддю: в школах, військових частинах, у вузах.

Визволення Одеси.



Зі словами вдячності згадуємо подвиг тих, хто у жорсткій героїчній битві виборов свободу нашого міста, а згодом і Перемогу для всього нашого народу.

Одеса з перших же днів війни по суті виявилася прифронтовим містом. Запеклі бої на далеких підступах до Одеси розгорнулися на початку серпня 1941 р.

Ставка Верховного Головнокомандування 5 серпня віддала наказ про оборону Одеси «до останньої можливості».

З 8 серпня місто було оголошено у стані облоги. 10 серпня ворог розпочав штурм одеських укріплень. Запеклий наступ ворожих сил відбивали війська Окремої Приморської армії, частини і кораблі Чорноморського флоту.

В кінці серпня війська противника прорвалися до Дніпра на ділянці від Кременчука до Херсона. Одеса опинилася в глибокому ворожому тилу.

Незважаючи на чисельну перевагу в живій силі і техніці, трьохсоттисячне угруповання противника

змушене було протягом 73 днів топтатися біля стін міста.

Чорноморський флот забезпечував морські повідомлення і прикривав Одесу з моря.

Місто стояло на смерть. Населення Одеси мужньо переносило тяготи і небезпеки облоги - систематичні нальоти ворожої авіації та артилерійські обстріли, нестачу продовольства. У цих важких умовах ні на один день не припинялася робота фабрик і заводів.

Ворогові так і не вдалося оволодіти містом. Тільки в зв'язку зі зміною загального стану на фронті радянське командування 30 вересня 1941 віддало наказ про евакуацію військ з Одеси, яка тривала протягом двох тижнів. Евакуація була завершена на світанку 16 жовтня. Вона пройшла чітко, організовано і без втрат.

Тривала оборона Одеси скувала значні сили противника і зірвала його задуми захопити місто з ходу. Ворог втратив під Одесою 160 тис. солдатів і офіцерів.

Близько 30 місяців тривала окупація Одеси. В ході вигнання фашистських військ з нашої землі 28 березня 1944 р. війська 3-го Українського фронту під командуванням генерала армії Р. Я. Малиновського почали Одеську наступальну операцію. 10 квітня 1944 Одеса була звільнена від фашистських загарбників. 27 з'єднанням і частинам, найбільш відзначилися при визволенні міста, було присвоєно почесне найменування Одеських. Цей день залишився в пам'яті одеситів як друге народження міста.

1 травня 1945 в наказі Верховного Головнокомандувача Одеса була оголошена містом-героєм.

Низький уклін до землі тим, хто подарував нам цю землю і життя на ній. Доки серця наші б'ються - пам'ятаймо!



Покладання квітів до пам'ятника «Визволителям» в День визволення міста-героя Одеси

25 квітня 2012 року в Одеському регіональному інституті державного управління НАДУ при Президентові України відбулося традиційне військово-спортивне свято, присвячене Дню Перемоги.

Свято організовано факультетом менеджменту при підтримці керівництва інституту. Традиційною стала участь у святі команди факультету державного управління. На святі були присутні перший заступник директора інституту Ахламов А.Г., декан факультету державного управління Попов М.П., декан факультету менеджменту Воронов О.І., ветеран Великої Вітчизняної війни, герой-розвідник,



учасник штурму Берліна, доцент кафедри філософських та соціально-політичних наук Савченко Я.А. та багато інших.

З привітанням до учасників свята звернувся перший заступник директора А.Г. Ахламов. Він привітав всіх з 67 річницею Перемоги в Великій Вітчизняній війні та підкреслив необхідність занять спортом. Перед слухачами та студентами виступив Савченко Я.А. Він розповів про важкі бої, про те якою ціною була здобута Перемога та наголосив про необхідність зміцнювати тіло та моральний дух на благо Батьківщини.

Програма святкового заходу включала військово-спортивну гру «Смуга перешкод», майстерклас з приготування військової



каші «польова кухня» та безпосередньо спортивні змагання.

У змаганнях взяли участь команди факультетів державного управління та менеджменту.

В ході змагань були визначені переможці: зокрема, в індивідуальному змаганні з човникового бігу серед дівчат 1-е місце виборолла слухачка факультету державного управління Тітаренко Анна. Також у колективному змаганні з перетягування канату команда факультету державного управління теж виборолла 1-е місце.

За підсумками змагань відбулося нагородження переможців. Це було яскраве, дуже цікаве свято, яке сподобалось всім його учасникам.



ПРАЙМ-ТАЙМ
Редактор - Ярослав Шпильчин

Верстка - Юрій Леонтьєв

Коректура - Анна Тітаренко,
Лариса Дворецька

НАДРУКОВАНО
пл. Грецька, 46
тел. (048) 715-50-99
«ЕС-Сервіс»
Тираж- 100 екз.

